

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612203281
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612203281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa Libor Gejdoš - Gepard, IČO: 40 453 316, s miestom podnikania Ľubela 209, zastúpeného JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, M.R. Štefánika 1822, IČO: 36 832 103 proti odporcom v rade 1/ Ing. F. R., nar. XX. X. XXXX, v rade 2/ Ing. V. R., nar. X. X. XXXX, obaja bytom U. O., A., V. U. XX, obaja zastúpení FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, M. Pišúta 936/16, IČO: 36 861 251, o zaplatenie 2 116,96 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/40/2012-52 zo dňa 13. 11. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom v rade 1/, 2/ sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v sume 118,92 Eur, ktoré je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľ na účet advokátskej kancelárie FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, v lehote 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol návrh, ktorým sa domáhal navrhovateľ voči odporcom v rade 1/, 2/ zaplatenia sumy 2 116,96 Eur s príslušenstvom ako doplatok ceny za vykonané dielo, ktoré bolo realizované na základe cenovej ponuky (č. 3) s dohodnutou cenou vo výške 9 480,25 Eur. Žalovaná suma predstavovala doplatenie ceny, keď odporca uhradil sumu 7 363,29 Eur. Prvostupňový súd rozhodnutie vo veci zdôvodnil s poukazom na ust. § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dohody o vykonaní diela za sumu 7 363,29 Eur, čo bolo aj navrhovateľovi vyplatené a keďže nepreukázal dohodu o inej cenovej ponuke, neunesol tak dôkazné bremeno. Dôvodnosť nároku nepreukázal navrhovateľ ani jeho posúdením v súlade s ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcom v rade 1/, 2/ ako úspešne brániacim svoje práva priznal náhradu vo výške 812,62 Eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Odvolací dôvod vymedzil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/, f/ O.s.p. s tvrdením, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Prvostupňový súd nesprávne ustálil skutkový stav tak, že došlo k dohode o cene diela. Takéto skutočnosti sa v konaní nepreukázali a nemožno ich vyvodiť ani z vykonaných dôkazov. Súd uveril obrane odporcov, že sa dielo vykonalo podľa cenovej

ponuky na sumu 7 363,29 Eur zaslanej mailom 20. 7. 2010, hoci v konaní zistený skutkový stav daný záver popiera. V konaní sa preukázalo, že existovalo viacero ponúk so zhodným číslom CP č. 136 10 R z 20. 7. 2010. Odvolávanie sa na danú ponuku nemôže logicky konštituovať určitosť, nakoľko takto označené ponuky boli minimálne dve, a to všetko za stavu, že charakter diela sa dodatočne menil v priebehu jeho realizácie. Zásadne sa menil charakter diela, keď sa menili rozmery plotu, menilo sa kovanie a rozšíril sa rozsah diela o murovaný plot a chodník so studňou. Súd nesprávne interpretoval aj výpoveď svedka O. H., ktorý sa iba vyjadril o tom, že vo vzťahu voči navrhovateľovi urobil aj zmenený plot za rovnakú cenu (nevyjadril sa však ku konečnej cene plotu). Odvolateľ je presvedčený, že v konaní sa doposiaľ nepreukázalo, na akej cene sa sporové strany dohodli a v danej situácii je tak potrebné zistiť v zmysle § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka primeranú cenu, resp. zistiť skutočnú cenu diela v záujme zistenia výšky bezdôvodného obohatenia odporcov, ktoré vzniklo tým, že navrhovateľ pre nich vyhotovil dodatočné práce bez toho, aby sa dohodla ich cena. Žiadal preto rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne prostredníctvom zástupcu vyjadrili odporcovia v rade 1/, 2/. Rozhodnutie prvostupňového súdu považujú za vecne správne, vynesené po náležite zistenom skutkovom stave veci. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo tak, že navrhovateľ poslal dve verzie cenových ponúk a odporcovia sa rozhodli pre vyhotovenie plotu podľa cenovej ponuky č. 2 za cenu 7 363,29 Eur. Navrhovateľ v konečnom dôsledku aj v takomto rozsahu a vyhotovení dielo vykonal a takto bola cena za dielo zaplatená. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že existovala cenová ponuka č. 3 a táto mala byť odporcom predložená až neskôr, v priebehu vykonávania diela, na túto skutočnosť nebol produkovaný žiadny dôkaz a ani nikto zo svedkov nepotvrdil, že by takáto ponuka bola odsúhlasená a došlo k zmene zmluvy aj v časti týkajúcej sa výšky dohodnutej ceny diela. Práve naopak z odovzdávacieho a preberacieho protokolu vyplýva, že v cenových ponukách č. 1, resp. 2 boli zahrnuté aj stavebné časti chodníka a studne. Odporcovia žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil a priznal im trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 2 116,96 Eur, pričom v návrhu uviedol, že sa jedná o doplatenie ceny za vyhotovenie diela, ktoré vykonal v prospech odporcov v rade 1/, 2/. Odporcovia nepopreli, že došlo k dohode o vykonaní diela, a to podľa cenovej ponuky, ktorá im bola doručená mailom, a to podľa verzie, kde konečná cena diela predstavovala sumu 7 363,29 Eur. Takúto sumu po ukončení diela navrhovateľovi vyplatili, a tým si povinnosť vyplývajúcu im zo zmluvy o dielo splnili. Navrhovateľ nepreukázal, že pred začatím prác alebo v ich priebehu bola zo strany odporcov odsúhlasená ďalšia cenová ponuka (č. 3) s konečnou sumou 9 480,25 Eur. Tvrdenie navrhovateľa, že v priebehu realizácie diela došlo k novej dohode o vyššej cene, navrhovateľ nepreukázal.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne pri hodnotení jednotlivých dôkazov a prijal aj správny právny záver. Dôkaznými prostriedkami v zmysle § 125 O.s.p. sú aj listiny, výsluch účastníkov, prípadne výsluch svedkov. Prvostupňový súd sa riadne oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi a vypočul aj navrhovaných svedkov, avšak vyhodnotením týchto dôkazov nedospel k záveru, že navrhovateľ preukázal ním tvrdené skutočnosti, teda že došlo k dohode o cene diela na inú sumu, než predstavovali písomne doručené ponuky. Pri hodnotení všetkých dôkazov v súlade s § 132 O.s.p. dospel prvostupňový súd k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, a preto jeho návrh zamietol. Odvolací súd sa so závermi a zdôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožňuje, a pretože ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by umožňovali iným spôsobom vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odlišne od záverov prvostupňového súdu, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a na jeho závery v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

Odvolačný súd k predmetnému rozhodnutiu len na doplnenie uvádza, že dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporcovia prejavili záujem o vykonanie diela, rozsah ktorého a aj cenu im navrhovateľ predložil písomne v dvoch ponukách zo dňa 20. 7. 2010. Jedna z týchto ponúk znela na sumu 7 363,29 Eur (vyššia cenová ponuka), pričom navrhovateľ v skutočnosti po tomto termíne prijal zálohu (2. 8. 2010) a začal vykonávať práce na zhotovení diela. Ak v priebehu konania navrhovateľ tvrdil, že existovala tretia ponuka, ktorá bola riadnym spôsobom odporcom doručená a ktorú túto odsúhlasili a na základe nej potom bolo dielo vykonané, je na ňom, aby túto skutočnosť preukázal. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno možno urobiť len vtedy, ak zhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka a ani o tom, že by bolo nepravdivé (prvostupňový súd netvrdil, že tretia ponuka neexistovala, avšak navrhovateľ nepreukázal, že táto bola predložená odporcom, títo ju odsúhlasili a v súlade s ňou bolo dielo vykonané a odsúhlasená jeho cena).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s

§ 224 ods. 1 O.s.p. a odporcom v rade 1/, 2/, ktorí boli úspešní v odvolacom konaní, priznal náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 91,29 Eur (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 1) a k tomu režijný paušál 7,81 Eur (§ 16 ods. 3), priznanú odmenu súd zvýšil o DPH 20 % (§ 18 ods. 3). Celkove priznané trovy preto predstavujú sumu 118,92 Eur. Navrhovateľovi, ktorý nebol úspešný v odvolacom konaní, súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.